

3. planinski izlet: Lisca

V tednu pred sobotnim izletom sem zaskrbljeno zrla v ekran telefona ... Bo vreme zdržalo? Bo deževalo ali snežilo? Bo pot ledena? Prijavilo se je že 7 družin, 6 poznanih in ena prvič. Po vseh težavah, s katerimi se letos spopadamo vsi, ki smo karkoli organizirali, sem si res srčno želela, da nam še tretjič uspe!

V soboto smo se od 9.00 zbrali na Cirju pri vodnem zajetju. Z lopatkama v rokah se ozrem okrog sebe. Vse je bilo belo. Nedotaknjen sneg je že iz prvega hribčka vabil otroke k sebi! Takoj so se odzvali povabilu in se brez zadržkov zapodili vanj. Glasen otroški smeh zareže mrzlo jutro in prebudi otoka v meni. Pograbil prvo kepo in z njo pozdravim predsednika Planinskega društva Lisca Sevnica Petra Požuna. Veseli me, da se nam je s hčerko Klaro pridružil na pohodu. Obiskal ga je Miklavž, ki je za vse pustil Dnevnik Sevnške planinske poti, za mlajše pohodnike pa še magnetke in sestavljanke z motivom Lisce.

Po asfaltu zakorakamo proti Pastirčkovi poti. Kmalu ugotovimo, da nas je hoja po snegu hitro segrela, zato si slečemo puloverje in flise, se odžejamo in posladkamo. Hodimo počasi a vztrajno ter se previdno izogibamo ledenim ploskvam. Pri odcepu za plezalno pot naredimo drug postanek. Ogledamo si začetek plezalne poti in se pogovorimo o planinski opremi ter varnem plezanju. Pot se od tu naprej zravna zato rahlo pospešimo korak. Otroci postajajo nestrpni. Čim prej bi radi našli novoletno smrečico. Tisto majhno, ki raste ob poti. Tisto, ki jo pohodniki vsak december okrasimo na poti na Lisco. Prvi sončni žarki se prikradejo izza dreves in nam ogrejejo lica. "Jo že vidim!" je vzkliknil Vid. In res! Nedaleč stran se je v soncu bleščala zasnežena novoletna smrečica. Otroci so hiteli z iskanjem okraskov ter jih natikali na drevesce. Poleg smrečice in jaslic je letos prvič zraven tudi vpisna knjiga.

Od tu naprej do vrha smo potrebovali le še 20 minut. Takoj, ko smo zapustili gozd, se nam je odprl najlepši pogled na zasneženo Lisco. Najprej smo se zapodili do Tončkovega doma.

Okrepčali smo se, klepetali, se smejali in kovali načrte za naslednje podvige! Nato smo se odpravili ven na sneg! Ob 12.00 je napočil čas odhoda. Ker otroci kar niso in niso hoteli zapustiti zasneženih bregov, smo se zato nazaj odpravili po položnejši in široki Sončni poti, ki nam je nudila obilico snega. Izkoristili smo ga za sankanje, kepanje, kotaljenje in metanje po celem snegu ter uživali v zimskih radostih.

Ničkolikokrat sem že šla na Lisco, pa vendar vsakič doživim nekaj čudovitega. Prelep dan je bil za nami! Veselim se novih pohodov!

Zapisa Anja Radovič